

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 76S/51/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6020200110
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 06. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Silvia Zdráhalová Rúfusová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2022:6020200110.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd správny, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Silvie Zdráhalovej Rúfusovej (sudca spravodajca) a členiek senátu JUDr. Jany Novotnej a JUDr. Drahomíry Mikulajovej, v právnej veci žalobcov: 1. I. B., nar. XX.XX.XXXX, a 2. S. B., nar. XX.XX.XXXX, obaja bytom J. XXX/XX, G. - G. Y., právne zastúpení Mgr. Martinom Štoffom, advokátom so sídlom Stoličková 4, Banská Bystrica, proti žalovanej: Obec Poniky, Malá Stráňa 32, Poniky, o uloženie povinnosti doručiť žalobcom rozhodnutie - stavebné povolenie č. R2017/002034/PM zo dňa 16. januára 2018, takto

rozhodol:

I. Súd správnu žalobu o d m i e t a .

II. Žiaden z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou (správna žaloba opomenutých účastníkov) doručenu správne mu súdu dňa 2. marca 2020 sa žalobca 1/ a žalobkyňa 2/ (ďalej spolu len „žalobcovia“) domáhali, aby správny súd uložil žalovanej povinnosť doručiť žalobcom ako opomenutým účastníkom rozhodnutie žalovanej - stavebné povolenie č. R2017/002034/PM zo dňa 16.01.2018 (ďalej aj „rozhodnutie žalovanej“), ktorým bolo v spojenom územnom a stavebnom konaní povolené uskutočnenie stavby „Rodinný dom a oporný múr“ v k.ú. Poniky na parcelách KN-C č. XXXX/X a XXXX/X. Žalobu žalobcovia odôvodnili tým, že predmetné rozhodnutie žalovanej im nebolo riadne doručené, nakoľko s nimi žalovaná nekonala ako s účastníkmi správneho konania, t.j. spojeného územného a stavebného konania a žalobcovia sa preto považujú za opomenutých účastníkov. V spojenom územnom a stavebnom konaní žalovaná rozhodovala o umiestnení stavby rodinného domu a oporného múru spolu s inžinierskymi sieťami a súčasne rozhodovala o ich povolení. Pochybenie žalovanej ako stavebného úradu podľa názoru žalobcov vyplýva z nezákonnej interpretácie ustanovenia § 34 ods. 2 a § 59 ods. 1 písm. b) v spojení s ustanovením § 139 ods. 2 písm. c) a d) zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon) v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 50/1976 Zb.“). Z týchto ustanovení vyplýva, že účastníkmi správneho konania sú aj vlastníci tých susedných stavieb, ktoré nestoja na pozemku bezprostredne susediacom s pozemkom, o ktorý v konaní ide. Účastníkom konania je aj vlastník vzdialenejšej stavby, pričom podstatné pre jeho účastníctvo nie je vzdialenosť stavby od predmetného pozemku, ale to, či jeho vlastnícke alebo iné práva môžu byť rozhodnutím priamo dotknuté, teda či existuje možnosť, že vlastnícke alebo iné práva viažuce sa k takej stavbe budú dotknuté. Žalovanej je známe, že žalobcovia sú bezpodielovými spoluvlastníkmi nehnuteľností zapísaných na LV č. XXX pre k.ú. G., konkrétne pozemkov parc. č. KN-C XXXX/X, XXXX/X a XXXX/X a stavieb na nich postavených. Tieto nehnuteľnosti vo vlastníctve žalobcov sú susednými pozemkami a stavbami k povolovanej stavbe rodinného domu a oporného múru spolu s inžinierskymi sieťami, ktoré majú byť realizované na pozemkoch parc. č. KN-C XXXX/X, XXXX/X a XXXX/X. Napriek tomu žalovaná žalobcov nepovažovala za účastníkov spojeného územného a stavebného konania, hoci si musela byť vedomá skutočnosti, že ich práva a právom chránené záujmy sú a budú rozhodnutím priamo dotknuté, a tým im

uprela možnosť uplatňovať práva účastníkov v zmysle právnych predpisov (Správny poriadok, Stavebný zákon).

2. Žalobcovia uviedli, že k okruhu účastníkov sa viackrát vyslovila aj súdna prax, napr. Krajský súd v Košiciach v rozsudku č.k. 19S 269/02-33 zo dňa 28.04.2003, v odôvodnení ktorého bolo uvedené, že „pre účasť v konaní nie je podstatné, či skutočne príde k zásahu do jeho vlastníckeho práva, ale postačuje i len možnosť, že k takému zásahu môže prísť. Medzi práva žalobcu nesporne patrí i právo na nerušené užívanie nehnuteľnosti a právo na ochranu proti akýmkoľvek neoprávneným zásahom do vlastníckeho práva. Stavebný zákon vo svojich ustanoveniach upravujúcich účastníctvo v konaní chráni občanov pred neoprávnenými zásahmi do ich vlastníckeho práva tým, že im umožňuje uplatniť námietky a chrániť svoje práva a záujmy v stavebnom konaní v postavení účastníkov konania, ak ich práva môžu byť stavebným konaním dotknuté.“ Žalobcovia poukázali aj na rozsudok Najvyššieho správneho súdu Českej republiky sp.zn. 3 As 46/2007, podľa ktorého „samotná možnosť dotknutia na právach je dostačujúcim dôvodom pre pribratie vlastníkov susedných nehnuteľností ako účastníkov do konania“, aj na rozsudok Najvyššieho správneho súdu Českej republiky sp.zn. 2 As 44/2005-116, na rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp.zn. II. ÚS 197/2010 zo dňa 13.01.2011 a na rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 5Sžo/1/2019 zo dňa 30.05.2019, sp.zn. 5Sžp/21/2012 zo dňa 27.06.2013, podľa ktorého „pri zisťovaní okruhu účastníkov správneho konania v tomto prípade preto nemožno reštriktívne vychádzať z vymedzenia okruhu osôb ustanovených v osobitnom zákone, ale je potrebné prihliadať aj na osoby, ktorých práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti môžu byť rozhodnutím priamo dotknuté. Okruh účastníkov vymedzený v osobitnom zákone predstavuje subjekty, u ktorých zákonodarca predpokladá reálnu možnosť zásahu do práv a povinností, a považuje za potrebné menovite ich do správneho konania zahrnúť. Pri výklade § 14 ods. 2 Správneho poriadku totiž nemožno opomenúť časticu „aj“, ktorá z hľadiska gramatického výkladu indikuje ďalšie rozšírenie okruhu účastníkov popri subjektoch uvedených v § 14 ods. 1 Správneho poriadku.“

3. Podľa názoru žalobcov im postavenie účastníkov konania vyplýva aj z § 14 Správneho poriadku, pretože v praxi sa uplatňuje zásada širšieho chápania pojmu účastník správneho konania. Na vymedzenie okruhu účastníkov konania totiž treba aplikovať okrem § 59 Stavebného zákona aj § 14 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len Správny poriadok“), konkrétne posledná veta alinea v ods. 1, teda „ten kto tvrdí, že môže byť rozhodnutím vo svojich právach, právom chránených záujmoch priamo dotknutý, a to až do času, kým sa nepreukáže opak“.

4. Podľa názoru žalobcov je nepochybné, že sú vlastníkami susedných nehnuteľností nachádzajúcich sa v bezprostrednej blízkosti plánovanej stavby (ktorá sa už začala realizovať). Sú vlastníkami susednej nehnuteľnosti k tej nehnuteľnosti, cez ktorú majú viesť inžinierske siete k plánovanej stavbe a zároveň jediný prístup k nej. Tým sú naplnené všetky zákonné predpoklady na to, aby mali žalobcovia priznané postavenie účastníkov správneho konania.

5. Žalovaná vo vyjadrení k správnej žalobe uviedla, že v konaní o povolení umiestnenia a realizácie stavby „Rodinný dom a oporný múr“ a siete - vodovodná, elektrická prípojka pre stavebníkov W.. D. I., G.. a W.. N. I. (ďalej len „stavebníci“), zisťovala okruh účastníkov spojeného územného a stavebného konania a v prípade žalobcov dospela k záveru, že títo nespĺňajú zákonom dané predpoklady postavenia účastníkov konania, preto im nedoručovala žiadne písomnosti týkajúce sa uvedenej veci. Žalovaná ako stavebný úrad posúdila umiestnenie stavby s jej príslušenstvom a skonštatovala, že vzhľadom k tomu, že medzi pozemkom, na ktorom je umiestnený rodinný dom stavebníkov a pozemkami žalobcov je pozemok vo vlastníctve obce G. parc. č. KN-C XXXX/X resp. KN-E XXXX/X, na ktorom je umiestnená miestna komunikácia, teda tento pozemok je susedným pozemkom. Žalovaná brala do úvahy aj skutočnosť, že rodinný dom vo vlastníctve žalobcov je od najbližšieho bodu pozemku stavebníkov (nie od budúcej stavby) vo vzdialenosti 12,0 m, pričom pri posudzovaní postupovala podľa ustanovení § 4 a § 5 vyhlášky č. 532/2002 Z.z. Žalovaná posudzovala okruh účastníkov konania podľa ustanovenia § 59 v spojení s § 139 ods. 2 Stavebného zákona a dospela k záveru, že práva a právom chránené záujmy žalobcov tak, ako je uvedené v ustanoveniach § 34 ods. 2 a § 59 ods. 1 Stavebného zákona nebudú dotknuté, pretože im podľa týchto ustanovení neprislúcha postavenie účastníka konania. Žalovaná listom č. S2019/00173-1-vyj.-OLA zo dňa 18.04.2019 odpovedala žalobcom na ich žiadosť o stanovisko vo veci posunutia vjazdu na stavebný pozemok stavebníkov, v ktorom uviedla, že žalobcovia nie sú vlastníkami susednej nehnuteľnosti, a teda ani účastníkmi stavebného konania, keďže medzi pozemkami

v ich vlastníctve a pozemkami, o ktoré v konaní ide, je na susednom pozemku vo vlastníctve obce G. umiestnená miestna komunikácia. Žalovaná ako príslušný stavebný úrad podľa § 120 Stavebného zákona a podľa § 3a ods. 4 zákona č. 135/1961 Zb. o pozemných komunikáciách (cestný zákon) v znení neskorších predpisov sa zaoberala aj požiadavkou žalobcov o preloženie vjazdu/výjazdu na pozemok stavebníkov, pričom zistila, že v najužšom profile miestnej komunikácie medzi pozemkami je vzdialenosť 6,00 m; podľa STN 73 6110 pre projektovanie miestnych komunikácií je najmenšia prípustná šírka obojsmernej miestnej komunikácie s krajnicami 2,75 m; v stavebnom povolení je povolené riešenie vstupu na pozemok stavebníkov v súlade s platnou STN a príslušnými predpismi. Žalovaná dňa 08.07.2019 rozhodnutím č. S2019/00173-2-vyj. OLA zamietla žiadosť žalobcov o obnovu konania. Okresný úrad Banská Bystrica, odbor výstavby a bytovej politiky dňa 21.10.2019 rozhodnutím č. OU-BB-OVBP2-2019/030683-004 zrušil rozhodnutie žalovanej č. S2019/00173-2-vyj. OLA a vec jej vrátil na nové prejednanie a rozhodnutie. Odvolací orgán vo svojom rozhodnutí skonštatoval procedurálne pochybenie žalovanej, v merite veci však skonštatoval, že žalovaná vo svojom konaní postupovala správne, keď rozhodla o zamietnutí žiadosti o obnovu konania, pretože návrh na obnovu konania podali vlastníci nehnuteľností, ktorí podľa § 59 ods. 1 Stavebného zákona nemajú postavenie účastníkov konania v spojenom konaní o umiestnenie stavby so stavebným konaním. V ďalšom konaní žalovaná oznámila začatie konania o obnove (stavebného) konania všetkým účastníkom stavebného konania a vyzvala ich, aby uplatnili svoje právo a vyjadrili sa k podanému návrhu na obnovu konania. Následne zaslala žalobcom oznámenie o začatí konania o obnove stavebného konania spolu s písomným vyjadrením stavebníkov, aby v súlade s § 33 ods. 2 Správneho poriadku mali možnosť uplatniť svoje právo vyjadriť sa k podkladu rozhodnutia.

6. Žalobcovia v replike uviedli, že Stavebný zákon v § 34 ods. 2 a § 59 ods. 1 popri všeobecnej definícii účastníka správneho konania v zmysle § 14 Správneho poriadku ešte osobitne vymedzuje osoby, ktorým účastníctvo v územnom a stavebnom konaní prináleží priamo zo zákona. Zákonné vymedzenie legálnych definícií „susedný pozemok“ a „susedná stavba“ podľa § 139 ods. 2 písm. c) a d) Stavebného zákona žalovaná zjavne opomenula, resp. ich navzájom zamieňala a nesprávne ustálila, že žalobcovia nie sú vlastníckmi žiadnej „susednej nehnuteľnosti“. Už z pohľadu na katastrálnu mapu však možno ustáliť presný opak. Argumentácia žalovanej o šírke obecného pozemku medzi nehnuteľnosťami stavebníkov a nehnuteľnosťami žalobcov nie je relevantná, nakoľko nerozhoduje šírka pozemku ale otázka možného dopadu na práva žalobcov, ktorá je v tomto prípade nespochybniteľná. Navyše, skutkové zistenia o šírkových parametroch pozemku a tiež prístupovej komunikácie sú nesprávne, o čom žalobcovia predložili dôkazy aj v rámci návrhu na obnovu konania. Žalovaná lakonicky skonštatovala, že údajne „žiadne práva a právom chránené záujmy žalobcov nebudú dotknuté“, avšak pre toto konštatovanie si nezaobstarala žiadny podklad a založila ho na nesprávnom právnom posúdení veci. Vo vzťahu k ujme na právach a právom chránených záujmoch sa vyžaduje len možnosť, že k ujme môže dôjsť. Žalobcovia neboli zo správneho konania vylúčení osobitným rozhodnutím o tom, že ich práva a právom chránené záujmy nebudú v konaní dotknuté, preto nejestvuje žiadny legitímny základ, o ktorý by mohla žalovaná oprieť svoje tvrdenia o údajnom nedotknutí na právach vo vzťahu k žalobcom. Žalobcovia jednak v podanej správnej žalobe, ale tiež v osobitne podanom návrhu na obnovu konania a následne v odvolaní zo dňa 25.07.2019 proti rozhodnutiu o zamietnutí návrhu na povolenie obnovy konania veľmi jasne a obsiahlo uviedli, v čom vidia porušenie svojich práv a v čom sú ich práva a právom chránené záujmy priamo dotknuté. Tým, že sa žalovaná ako stavebný úrad vôbec ich námietkami v spojenom územnom a stavebnom konaní nezaoberala, lebo ich tam žalobcovia nemohli vzniesť, zaťažila svoje rozhodnutie takou vadou nezákonnosti, ktorá nemôže ostať nezhojená. Keďže odvolací orgán (Okresný úrad Banská Bystrica, odbor výstavby a bytovej politiky) zrušil rozhodnutie žalovanej o zamietnutí návrhu žalobcov na obnovu konania len z procesných dôvodov a konštatoval, že nezistil v konaní stavebného úradu porušenie zákona, žalobcovia sa obávali, že ani pokračovanie v konaní o obnovu konania neprinesie žiadnu obsahovú zmenu stanoviska žalovaného, a teda neprinesie ochranu ich právam a právom chráneným záujmom. Žalobcovia poukázali na rozsudok Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 7S/108/2018 zo dňa 28.06.2018 a nález Ústavného súdu SR sp.zn. IV. ÚS 422/2018 zo dňa 13.12.2018.

7. Žalovaná v správnom súdom určenej lehote dupliku nepodala. Následne správne súdu oznámila, že so súhlasom stavebníkov za účelom ukončenia sporov so žalobcami začala samostatné stavebné konanie na stavbu vjazdu na pozemok stavebníkov z miestnej komunikácie. Účastníkmi tohto konania sú aj žalobcovia, ktorí vzniesli námietky a pripomienky k projektovému riešeniu vypracovanému odborne spôsobilou osobou.

8. Žalobcovia dňa 18.01.2021 doručili správne mu súdu rozhodnutie žalovanej č. S2019/00173-rozh. OLA zo dňa 27.11.2020, ktorým bola zamietnutá ich žiadosť o obnovu konania.

9. Správny súd uznesením č. k. 23S/31/2020-109 zo dňa 02.02.2021 uložil žalovanej povinnosť doručiť žalobcovi 1/ a žalobkyni 2/ rozhodnutie žalovanej - stavebné povolenie č. povolenie č. R2017/002034/PM zo dňa 16.01.2018 v lehote 15 dní od doručenia uznesenia s tým, že doručením uznesenia správneho súdu sa zo zákona odkladajú účinky rozhodnutia - stavebného povolenia č. R2017/002034/PM zo dňa 16.01.2018, a to až do právoplatnosti rozhodnutia o riadnom opravnom prostriedku podanom proti nemu alebo do márneho uplynutia lehoty na jeho podanie.

10. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky uznesením sp. zn. 10Sžk/23/2021 zo dňa 20.04.2022 na základe kasačnej sťažnosti žalovanej zrušil uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 23S/31/2020-109 zo dňa 02.02.2021 a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

11. Správny súd po opätovnom prejednaní veci, vychádzajúc z právneho názoru vysloveného v zrušujúcom uznesení kasačného súdu (ktorým je v zmysle § 469 SSP viazaný) ustálil, že žalobcovia neboli opomenutými účastníkmi v spojenom územnom a stavebnom konaní, v ktorom žalovaná vydala stavebné povolenie č. R2017/002034/PM zo dňa 16.01.2018, preto ich správnu žalobu podľa § 98 ods. 1 písm. e) Správneho súdneho poriadku odmietol ako správnu žalobu podanú neoprávnenou osobou.

12. Podľa § 179 ods. 1 SSP; ak správnu žalobu podá niekto, kto tvrdí, že mu rozhodnutie orgánu verejnej správy alebo opatrenie orgánu verejnej správy nebolo doručené, hoci sa s ním ako s účastníkom administratívneho konania malo konať (ďalej len "opomenutý účastník"), správny súd overí správnosť tohto tvrdenia a skutočnosť, či od vydania napadnutého rozhodnutia alebo opatrenia neuplynuli viac ako tri roky, a ak sú tieto podmienky splnené, uznesením rozhodne, že orgán verejnej správy je povinný doručiť opomenutému účastníkovi vo veci vydané rozhodnutie alebo opatrenie.

13. Podľa § 134 SSP; (1) Správny súd je viazaný rozsahom a dôvodmi žaloby, ak nie je ďalej ustanovené inak.

(2) Správny súd nie je viazaný rozsahom a dôvodmi žaloby, ak

a) rozhodnutie orgánu verejnej správy alebo opatrenie orgánu verejnej správy bolo vydané na základe neúčinného právneho predpisu,

b) rozhodnutie alebo opatrenie vydal orgán, ktorý na to nebol podľa zákona oprávnený,

c) ide o veci podľa § 192,

d) ide o veci podľa § 6 ods. 2 písm. c), ak je žalobcom fyzická osoba,

e) ide o veci podľa § 6 ods. 2 písm. d),

f) vec súvisí s ochranou práv spotrebiteľa.

14. Podľa § 98 ods. 1 SSP; Správny súd uznesením odmietne žalobu, ak

a) o tej istej veci už bolo správnym súdom právoplatne rozhodnuté,

b) o tej istej veci toho istého žalobcu už prebieha pred správnym súdom skôr začaté iné konanie,

c) bola podaná predčasne a lehota na jej podanie v čase rozhodovania správneho súdu ešte nezačala plynúť,

d) bola podaná oneskorene,

e) bola podaná zjavne neoprávnenou osobou,

f) žalobca nebol pri jej podaní zastúpený podľa § 49 ods. 1 alebo § 50,

g) je neprípustná,

h) tak ustanoví tento zákon.

15. Podľa § 14 ods. 1 Správneho poriadku; Účastníkom konania je ten, o koho právach, právom chránených záujmoch alebo povinnostiach sa má konať alebo koho práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti môžu byť rozhodnutím priamo dotknuté; účastníkom konania je aj ten, kto tvrdí, že môže byť rozhodnutím vo svojich právach, právom chránených záujmoch alebo povinnostiach priamo dotknutý, a to až do času, kým sa preukáže opak.

16. Podľa § 34 Stavebného zákona; Účastníkom územného konania je navrhovateľ, obec, ak nie je stavebným úradom príslušným na územné konanie a ten, komu toto postavenie vyplýva z osobitného predpisu.

(2) V územnom konaní o umiestnení stavby, o využívaní územia, o stavebnej uzávere a o ochrannom pásme sú účastníkmi konania aj právnické osoby a fyzické osoby, ktorých vlastnícke alebo iné práva k pozemkom alebo stavbám, ako aj k susedným pozemkom a stavbám vrátane bytov môžu byť rozhodnutím priamo dotknuté.

(3) Účastníkmi územného konania nie sú nájomcovia bytov a nebytových priestorov.

17. Podľa § 59 Stavebného zákona; Účastníkmi stavebného konania sú:

a) stavebník,

b) osoby, ktoré majú vlastnícke alebo iné práva k pozemkom a stavbám na nich vrátane susediacich pozemkov a stavieb, ak ich vlastnícke alebo iné práva k týmto pozemkom a stavbám môžu byť stavebným povolením priamo dotknuté,

c) ďalšie osoby, ktorým toto postavenie vyplýva z osobitného predpisu, 1g)

d) stavebný dozor alebo kvalifikovaná osoba,

e) projektant v časti, ktorá sa týka projektu stavby.

(2) Účastníkmi stavebného konania podľa odseku 1 písm. b) nie sú nájomcovia bytov a nebytových priestorov.

18. Podľa § 140 Stavebného zákona; Ak nie je výslovne ustanovené inak, vzťahujú sa na konanie podľa tohto zákona všeobecné predpisy o správnom konaní.

19. Správna žaloba žalobcov je správnu žalobou opomenutých účastníkov v zmysle § 179 SSP. Pri tomto type správnej žaloby je úlohu správneho súdu overiť tvrdenie žalobcu, že mu orgán verejnej správy nesprávne nedoručil rozhodnutie (alebo opatrenie) ako výsledok administratívneho konania z dôvodu, že s ním nekonal ako s účastníkom administratívneho konania, napriek tomu, že s ním ako s účastníkom administratívneho konania konať mal. Správny súd vo svojom predošlom rozhodnutí dospel k záveru, že žalobcovia boli v spojenom územnom a stavebnom konaní opomenutými účastníkmi konania a uložil žalovanej povinnosť doručiť im stavebné povolenie č. R2017/002034/PM zo dňa 16.01.2018. Najvyšší správny súd vo svojom zrušujúcom uznesení dospel k záveru, že správny súd vec nesprávne právne posúdil, keď dospel k záveru, že žalobcovia boli opomenutými účastníkmi administratívneho konania. Uviedol, že v územnom a stavebnom konaní je aplikovateľná aj časť ustanovenia § 14 ods. 1 Správneho poriadku. V zmysle tohto ustanovenia účastníkom administratívneho konania je ten, o koho právach, právom chránených záujmoch alebo povinnostiach sa má konať alebo koho práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti môžu byť rozhodnutím priamo dotknuté; účastníkom konania je aj ten, kto tvrdí, že môže byť rozhodnutím vo svojich právach, právom chránených záujmoch alebo povinnostiach priamo dotknutý, a to až do času, kým sa preukáže opak. Podľa Najvyššieho správneho súdu ale táto časť ustanovenia § 14 ods. 1 Správneho poriadku môže byť pri vymedzení pojmu opomenutého účastníka podstatná, len pokiaľ žalobca v správnej žalobe namieta, že tvrdenie v zmysle § 14 ods. 1 Správneho poriadku predniesol už počas administratívneho konania. V prejednávanej veci žalobcovia takýto prednes (v zmysle § 14 ods. 1, časť za bodkočiarkou Správneho poriadku) v rámci administratívneho konania neurobili, preto podľa Najvyššieho správneho súdu nemohli odvodzovať svoju legitímáciu opomenutých účastníkov konania z ustanovenia § 14 ods. 1 Správneho poriadku, časť za bodkočiarkou.

20. K tvrdeniam žalobcov, že boli opomenutými účastníkmi administratívneho konania s poukazom na definíciu účastníka konania obsiahnutú v § 34 ods. 2 a § 59 ods. 1 Stavebného zákona, Najvyšší správny súd uviedol, že žalobcovia nemohli svoje postavenie účastníkov odvodzovať od toho, že pozemok v ich vlastníctve susedí s pozemkom prac. č. XXXX/X (na ktorom sa nachádza pozemná komunikácia), pretože táto parcela nebola predmetom stavebného konania a netýka sa jej ani stavebné povolenie. Taktiež Najvyšší správny súd dospel k záveru, že žalobcovia nepreukázali, že by vlastnícke právo k stavbe v ich vlastníctve mohlo byť dotknuté stavbou povolenou v spojenom územnom a stavebnom konaní.

21. Správny súd, viazaný právnym názorom uvedeným v zrušujúcom uznesení Najvyššieho správneho súdu SR (§469 SSP), dospel k záveru, že po overení tvrdení žalobcov, obsiahnutých v správnej žalobe, žalobcovia nepreukázali, že by boli opomenutými účastníkmi administratívneho konania, preto správny súd správnu žalobu žalobcov podľa § 98 ods. 1 písm. e) SSP odmietol.

22. O náhrade trov konania správny súd rozhodol podľa § 170 písm. a) SSP, podľa ktorého žiaden z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov konania, ak žaloba bola odmietnutá.

23. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom správneho súdu pomerom hlasov 3 : 0.
Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom správneho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Uznesenie nadobúda právoplatnosť jeho doručením.

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustná kasačná sťažnosť (§ 439 ods. 2 a contr.).

O kasačnej sťažnosti rozhoduje kasačný súd - Najvyšší správny súd SR (§ 438 ods. 2 SSP). Kasačnú sťažnosť je potrebné podať na Krajskom súde v Banskej Bystrici (§ 444 ods. 1 SSP) v lehote jedného mesiaca od doručenia rozhodnutia oprávnenému subjektu (§ 443 ods. 1 SSP), v potrebnom počte vyhotovení (§ 56 ods. 3 SSP).

Podľa § 445 ods. 1, 2 SSP, (1) v kasačnej sťažnosti sa musí okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 57 uviesť

- a) označenie napadnutého rozhodnutia,
- b) údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené,
- c) opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 sa podáva (ďalej len „sťažnostné body“),
- d) návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh).

(2) Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti.

Podľa § 449 ods. 1, 2 SSP, (1) sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa alebo opomenutého sťažovateľa musia byť spísané advokátom.

(2) Povinnosti podľa odseku 1 neplatia, ak

- a) má sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 2 písm. c) a d),
- c) je žalovaným Centrum právnej pomoci.